

otroci nikdar na te vesele dneve pozabili! Skupno vseh obhancev pa je bilo dve tisoč. Pri sklepu in blagosloavljanju misij. križa je slovesnost povekšalo do 100 ovenčanih deklet. Le prehitro je prišel čas ločitve. Odšla sta vlč. gospoda, zapustivša nam v spomin sv. misijon-ski križ. darovanega od nekega dobrotljivega posestnika. Menda nobeno oko ni suho ostalo, ko so nas za slovo izročili Jezusu in bl. Mariji, ter rekli: z Bogom! Pred odhodom še se enkrat okrog vlč. gg. misijonarjev zberejo hvaležni farani, ter se za trudapolno in zveličavno delovanje zahvaljuje: cerkveno in občinsko predstojništvo; za mladino hvalo ponižno izrekajo ovenčana dekleta in šolarce, podarivše vsem navzočim gospodom krasne šopke. Bog pa plati vsem vlč. gospodom in drugim, kateri so pri sv. misijonu pomagali k večji časti božji in zveličanju duš!

Iz Slov. goric. (Nerodnosti.) Mnogo je dandanes pohujšanja. Z mnogimi načini se skrunijo sv. nedelje in prazniki. Tukaj na deželi je dosedaj bilo najhuje: da fantje med službo božjo zunaj postopajo in smodke kadijo; da se dekleta gizdavo oblačijo in se tam v cerkvi nastavljajo, kakor mreže peklenskega luciferja, ter mečejo svoje pregrešne poglede. Tacih far in cerkev, kjer bi se te nedostatnosti v večji ali manjši meri ne godile, bi lahko z lučjo po dnevu iskali! Zatoraj gorje nam, ako v tem ne ukrenemo na boljše pot. A v novjšem času slišimo in beremo tudi po časopisih o novih skrunitvah nedelj; kar je izlasti v mestih navada, namreč da ob nedeljah delajo marljivo dopoldne, a popoldne pa začnejo „lumpati“, kar traja navadno do — torka. Ta razvada se je vgnezdila zdaj že tudi na deželo, sicer v začetku v mali meri, a vendar se bojimo, da bi kje ne obveljala in bi se ta ljulika močno v zemljo zarila. Iz zanesljivih ust sem slišal, da je neka velika nemka iz Cmureka v nedeljo popoldne v svojih vinogradih na Krembergu brala ter k temu delu privabila mnogo siromašnih ljudi, ki so ji šli na limanice. Seveda, pošteni ljudje so godrnjali nad tem pohujšanjem in skrunitvo Gospodovega dneva, kar je poštenim Anovčanom v pohvalo. Čudimo se, kako bi nam ljubi Bog zamogel kaj dobrega dati, ako se takó ravna. Letos nas je obiskal s točo, ne daj Bog, da nas drugo leto ne čaka še kje debeleja „brezovica“.

— a —

Od sv. Marjete na Pesnici. (Nasprotnik popraviljanja starih orgelj.) Ker so naše farne že kakih 100 let stare orglje zdatnega popravka v vsakem oziru zelo potrebne, sprožila se je pri nekaterih dobromislečih faranih misel, omisliti si nove orglje, ali vsaj stare popraviti in je z nekaterimi spremeni povekšati. To blago željo podpirali so tudi farni dosto-

janstveniki. poklicali iz Maribora orgljarja, da preišče stare orglje, ter sestavi proračun. Pa kakor ima vsako blago podvzetje tudi pri najboljše volji sitnost tako smo je tudi tukaj imeli in sicer v tako obilnej meri, da se je vgnjezdila v vsako, tudi v najskrajnejšo kočo in se razlila v krv in meso. Možiček, kateri se le prerad vtika v zadeve, ki ga nič ne brigajo, šepnol je nekaterim pričujočim: Mežnar je orglje pokvaril! dajte je vbrati in dobre so za Marjetčane. No, dobro! ako je mežnar, kateri ima veselje do orgljanja in po večkrat organista nadomestuje orglje pokvaril, mu dokažite, sicer ste izustili laž, katera se je po fari, kakor megla pozne jesenske noči čez hribe in doline raznesla. Žalostni in revni so časi, in ako človek pomisli, kaka težkoča je vernega ljudstva za katerisibodi dobrodejni dar za cerkvo pridobiti, občuti, kaj zamore hudobna in nepremišljena beseda, bodi si že od tako bornega revščeka izustena, prouzočiti. Kaj drugo bolj kinča božjo hišo, kakor dobro vbrane orglje s prijetnimi spremeni. A vi pobožni in za božjo hišo vneti farani storite, kar vam velevala vaša dobra vest, kar ste dolžni božje časti in sebi v veselje.

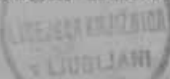
Raznoterosti.

(Romarji.) Iz Ogerskega je bilo te dni 1500 romarjev v Rimu. Bili so iz vseh stanov, na čelu jim bil ogerski primas, kardinal Simor in več škofov in plemenitašev. Sv. Oče so jih slovesno vzprejeli ter so posebe pohvalili njih ljubezen do apostolske stolice.

(„Duhovni pastir.“) Le-ta izvrstni list začne z novim letom svoj 5. tečaj v Ljubljani. Izdaja ga č. g. Anton Kržič, katehet na nunskih šolah in stane na leto 4 gld. Prilaga pa pol pole „pedagogike“ prof. Zupančiča in pol pole „apologetičnih razgovorov“ prof. dr. Lampeta. List je vreden po obliki in vsebini vse priporoče.

(Kat. cerkev.) V Angliji se zdaj izgodi po gostem, da prosijo plemenitaši pa tudi duhovniki, naj jih vzprejmó v kat. cerkev. Te dni je storil to č. g. C. Cave, vodja zavoda v Stretton-en-le-Fieldu in pravi se, da prestopi v kat. cerkev tudi Moheenic, ki je doslej bil „apostol“ Budove vere.

(Za družbo vednega češččenja) so podarile naslednje župnije: sv. Peter pri Radgoni 10 fl., Zreče 2 fl., Kapela pri Radgoni 17 fl., 24 kr., Galicija 3 fl. 30 kr., Vitanje 8 fl. 85 kr., Dobrna 4 fl., sv. Janž na Dravskem polju 3 fl. 10 kr., Slovenjigradec 5 fl., Polzela 6 fl. 70 kr., sv. Anton v Slov. gor. 8 fl. 40 kr., sv. Lovrenc na Drav. polju 7 fl. 8 kr., Cirkovce 9 fl. 67 kr., dekanijstvo Gornjigrad 11 fl. 74 kr., Kozje 4 fl., vlč. g. dr. Jožef Pajek 10 fl.



zoper slov. ljudstvo. Tisti ukaz ministra gledé slov. vpisovanja v zemljiščne knjige, pač pokaže, menimo, črno na belo, kako da se radi imamo v Gradeu. Kar ni, to pa morebiti bode. — Po slov. Koroškem hodi neko vprašanje, kako da se kaj obnaša slov. mladina, tista, ki še hodi v šolo. Človek se vpraša, kaj hoče visoka vlada s tacim vprašanjem? Bolja, kakor je nemška, bode ondi težko, saj jo imajo iz večine učitelji v rokah, ki ne znajo slovenski. Od njih se uči tedaj težko, če kaj dobrega. — V dež. zboru v Celovcu dela jim preglavico, ali se naj na lovsko karto pritisne kolek, ali pa ga ni treba. Tudi dež. predsednik ni znal na to odgovora. — Tudi v Kranjskem dež. zboru imajo vprašanje gledé slov. jezika pri zemljiških knjigah. Ni pa tako hudo, kakor pri nas. Tam se zapisuje va-nje brez ovire, samo občine, pod katere da spada kako posestvo, stojé še v njih samo nemške. To zanaprej postane drugače, kajti posl. Krnsnik predlaga, naj se zapiše tudi njih ime slovenski. Ni dvoma, da dež. zbor to vzprejme. — Kočevarji so besni, da niso zmagali pri zadnji volitvi; kakor smo v zadnjem listu poročali, izvoljen je slov. mož za poslanca. Divjanje, kakor se kaže sedaj v Kočevju, znamenje je prav, da bi druga izvolitev bila kriva. — Zbor škofov Goriške nadškofije je imel deset sej in so mil. gg. škofje izdali sedaj poseben pastirski list. Iz njega se nekoliko posname, kaj da so v zboru sklepali. — Slov. občini: Podgora čejo po vsej sili dati laško ime ali občina se brani tega imena in ima, se ve, da za to vso pravico. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu napravi letos božičnico za slov. otroke. — Zadruga pekov je v Trstu sedaj že vendar na nogah. Uni pone-deljek je izvolila že odbor, ki ima nje opravila poslej v svojih rokah. — Dež. zbor v Dalma-ciji hoče nov zavod, nekako posojilnico, da opomore kmetu na noge, ako še je na svojem zemljišču. Malo bode to, toda nekaj bi vendar le bilo. — V hrv. saboru se je ban izpovedal da je odpustil župana v Zagrebu točno, kakor velé to postave. No postave so v časih nedolžne. — Ogerska polovica dežel je zmerom na boljsem, kakor pa naša, kar se tiče skupnih stroškov. Tako plača naša skupina letos za-nje nad 61 milij., a ogerska samo nekaj nad 28 milij. Čudno, kedar pa gre za pravice, tedaj pa ima ogerska vsa usta polna, naša skupina naj pa le kima!

Vunanje države. Bolgarski knez, princ Ferdinand, ima te dni ljubo mater, princesinjo Klementino, pri sebi. Pustimo ga tedaj pri miru, in ne razodenimo, kaj da je vse trolasi Bismarck v tem času spletel zoper njega! — Srbija se čuti sedaj srečno, kajti minister Ristić od-pira ji vrata do Rusije, kralj Milan pa drži z Avstrijo. Doslej še obvelja obema. — Turčija ima smolo z Rusijo. Le-ta hoče sedaj videti,

kaki da so turški denarji. Odkar je med njima mir, ne pošlje Turčija nič več denarja v Ru-sijo, da-si ji je vsled boja precej na dolgu. No Rusija naj si da mirú, saj je Turčija na dolgu še tudi doma lastnim vojakom! — Iz tega, kar se je govorilo v Berolinu, med Ruskim carjem in nemškim cesarjem ali bolje rečeno, med nemškim kancelarjem, Bismarckom, in ruskim car-jem, sliši se veliko a kdo ve, kaj da je na vsem govorjenju resnice? — Nemški cesarjevič ne čuti se ne bolje, ne slabše, odkar se je bil tolik hrup zagnal o njegovem raku. Ne mara, da že on sam rad ne misli na raka. — Carino ali dac na tuje žito, kakor ga vpelje Nemčija, ču-timo bolj mi, kakor pa Rusi. Le ti odpró si za svoje žito pot, če ne drugam, v Azijo, kam pa spravimo mi svoje žito? Pri tem pa je še naj-hujše, da gre iz naših dežel veliko denarja v Nemčijo, ona pa se brani našega blaga. To nam je lepa zaveznica! — Na Angleškem je sedaj čakanje na vrsti. Niti delalcem, ki pro-sijo dela, niti Ireem ki želé pravice, ne mara oholi Anglež ustreči in kar je čudno, še lepih obljub nima za-nje. — Francoska republika ima svojega predsednika. Stari Grevy se je odpo-vedal, kakor je bila podoba, s težavo 2000 frankov na dan, sedaj pa jih pade toliko v žep necemu inženirju, Sadi-Carnotu. Zadnjo soboto je dobil ravno zadosta ali še nekaj glasov črez polovico ter je postal predsednik lepe Francije. Kako dolgo pa se bode držal tega stola, ne zna nihče, tudi on si menda ne obeta veliko časa. Doslenje ministerstvo je vzelo slovo, kako pa pride za njim, tega si ne upamo uganiti. Pri lahkoživih Francozih je hitro lahko drug veter. — Italijanski kralj, Umberto, je vzprejel glave obeh zbornic, poslaniške in starešinske zbornice ter jim rekel, da je vse v Italiji v lepem redu. Potres doli v Kalabriji, kjer se je mesto Cosenza skorej razrušilo, ni se zmenil za kraljev „red“ ter je ljudi hudo spravil v nered. Bog pa jih ne daj več, tacih potresov! — Raz-stava milih darov se ne odpre še pri sv. Očetu prve dni meseca januarja 1888, naglašá se namreč še zmirom novih in zato še dan razstave ni določen. V Masavi, ob Rdečem morju, še tudi doslej ni prišlo do boja. To kaže, da Italiji ni veliko za boj. Mogoče je tedaj, da se uravna še nazadnje razpor med Italijo in Abesinijo brez krvi. — Znani rogovilež med delalci, Nemeč Most, sedi srečno zopet enkrat v ječi. Za nekaj mesecev mu je zaprla sodnija sapo.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Dasiravno je bila danes v Polešovicah zna-menita slovesnost, vendar nisem zapazil, da bi